

да исцѣляватъ болны и да правятъ различни други чудеса за които бѣше потребно да приймають особны дарове и силѣ отъ Бога. Петръ употребилъ ключове—ты когато проповѣда толкова силно на Евреи—ты въ день—тъ на Петдесетницѣ—тѣ, и когато бѣше той първъ да отвори врата—та на царство—то Божіе за язычницы—ты. Дѣ. 2; 14-41 и 10 гл.

П. Останѣла ли е тая извънредна власть въ църквѣ—тѣ?

О. Не е останѣла. Това е явно, 1) Защото Богъ е забранилъ на чловѣцы—ты да проповѣдуютъ друго евангеліе или да притурятъ или извадятъ отъ Богодухновенно—то Слово което той е далъ. Гал. 1; 8, 9; Отк. 22; 18, 19. 2) Подиръ утвържденіе—то на Христіанскѣ—тѣ вѣрѣ нѣма вече нуждѣ за тайнъ чудеснѣ власть. 3) Сѣга църковни—ти чиновници не могатъ Богодухновенно да откривать волю—тѣ Божію, да възкрѣсѣвають мъртвы и да правятъ различни—ты чудеса които правяхъ Апостоли—ти; за това явно е че тая особенна власть коюто Христосъ даде на Апостоли—ты не е останѣла въ църквѣ—тѣ.

П. Що зарѣча Іисусъ на ученицы—ты си?

О. Тогава зарѣча на ученицы—ты си, да не казывать никому че той е Христосъ. Ст. 20.

П. Защо зарѣча Христосъ така на ученицы—ты си?

О. Защото още не бѣше дошло време—то да ся обнародува че той бѣше наистинѣ Мессія. Христосъ ся вардѣше да ся не прѣда-